

Sökandens yrkanden

Kommissionen yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 45 FEUF och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen, ⁽¹⁾ genom att kräva att de som ansöker om en tjänst vid de lokala enheterna i de franskspråkiga eller tyskspråkiga regionerna, som inte har utbildningsbevis eller intyg som visar att de har fullgjort sina studier i det aktuella språket, ska erhålla ett av SELOR utfärdat intyg efter att ha genomgått det prov som anordnats av detta organ, som enda bevis på att de har de språkkunskaper som krävs för att få tillträde till sådana tjänster, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det i belgisk lagstiftning föreskrivna kravet på ett enda bevis för språkkunskaper, såsom en förutsättning för att få tillträde till tjänster som ska tillsättas vid offentliga enheter i de franskspråkiga eller tyskspråkiga regionerna, för sökande vars utbildningsbevis inte visar att de har fullgjort sina studier i det aktuella språket, är en diskriminering som är förbjuden enligt artikel 45 FEUF och förordning (EU) nr 492/2011.

⁽¹⁾ EUT L 141, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 8 juli 2014 – Szemerey Gergely mot Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve**

(Mål C-330/14)

(2014/C 303/37)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gergely Szemerey

Motpart: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Tolkningsfrågor

- 1) Ska principen om flexibilitet och möjlighet till ändring i [skäl] 20 i förordning (EG) nr 796/2004 ⁽¹⁾, [skäl] 27 i samma förordning och [skäl] 18, 23 och 26 i förordning (EG) nr 1122/2009 ⁽²⁾ tolkas så, att en nationell lagstiftning enligt vilken det i fall av odling av en sällsynt växtart uppställs krav på att certifikatet avseende den sällsynta växtarten ska bifogas ansökan om utbetalning strider mot nämnda princip, med beaktande av den administrativa praxis som tillämpas och som innebär att ansökan om certifikat ska lämnas in före ansökan om utbetalning mellan den 2 och den 15 april 2010 och att certifikatet ska bifogas i samband med att den samlade ansökan ges in, samt med beaktande av att lagstiftningen innebär att det inte är möjligt att avhjälpa en brist i ansökan i form av att certifikatet inte bifogats?
- 2) Är nämnda lagstiftning förenlig med en medlemsstats skyldighet att inte äventyra målen med den gemensamma jordbrukspolitiken eller kan det sägas att 2010 års ändring av lagstiftningen [ändring av 43 § sjätte stycket i jordbruks- och landsbygdsutvecklingsministeriets förordning nr 61/2009 av den 14 maj, införd genom jordbruks- och landsbygdsutvecklingsministeriets förordning nr 31/2010 av den 30 mars] medförde att det i praktiken blev omöjligt eller orimligt svårt och oförutsebart att utöva rätten till det unionsrättsligt grundade stödet för jordbrukare som odlar sällsynta växtarter?

- 3) Utgör [skäl] 57 i förordning (EG) nr 796/2004 eller [skäl] 75 i förordning (EG) nr 1122/2009 och, i synnerhet, proportionalitetsprincipen, hinder för administrativ praxis som innebär att det, i fall då certifikatet avseende den sällsynta växtarten saknas, utan hänsyn till om underlåtenheten är avsiktlig eller om jordbrukaren har gjort något fel och utan hänsyn till omständigheterna, åläggs en påföljd på grund av för hög deklaration med avseende på ansökan i dess helhet, trots att ansökan om utbetalning i övriga delar, såvitt avser hela skiftet, uppfyller kraven för beviljande av stödet och att jordbrukaren odlar den deklarerade växtarten på den deklarerade arealen?
- 4) Är undantagen i [skälen] 67 eller 71 i förordning (EG) nr 796/2004 eller i [skäl] 75 i förordning (EG) nr 1122/2009 tillämpliga om jordbrukaren gör gällande, såsom exceptionella omständigheter, att den administrativa praxisen är motstridig eller olämplig, i syfte att styrka att förvaltningsorganets praxis helt eller delvis var orsaken till jordbrukarens fel?
- 5) Kan en godkänd deklaration om force majeure som jordbrukaren lämnat in med avseende på en totalförlust av odlingen (sådden) anses utgöra sådana riktiga uppgifter som det hänvisas till i [skälen] 67 i förordning (EG) nr 796/2004 respektive 93 i förordning (EG) nr 1122/2009, vilka medför att jordbrukaren inte ska lastas för underlåtenheten att lämna in certifikatet avseende den sällsynta växtarten och, som en följd därav, innebär att inga påföljder ska åläggas med avseende på ansökan i dess helhet?

-
- (¹) Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordningar (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 73/2009 och för tillämpningen av de tvärvillkor som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 479/2008 (EUT L 141, s. 18).
- (²) Kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn (EUT L 316, s. 65).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 8 juli 2014 – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma mot Republiken Slovenien – Ministrstvo za finance

(Mål C-331/14)

(2014/C 303/38)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Motpart: Republiken Slovenien – Ministrstvo za finance